

پیام رهبر انقلاب در بی حضور گرم و پرشور ملت ایران در انتخابات ریاست جمهوری چهاردهم

همه برای آبادانی مادی و معنوی کشور تلاش کنند

یکشنبه ۱۷ تیر ۱۴۰۳ | اول‌مهرم ۱۴۴۶ | ۲۰۲۴ دی‌ماه | شماره ۶۹۸ | صفحه ۸ | ۵۰۰ تومان

تیتراژ امروز

فشارها بر جو پایدن برای کناره‌گیری از رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ادامه دارد

برو کنار!

■ پایدن: سرما خورده بودم

صفحه ۷

گزارشی تکان‌دهنده از همدستی غربی‌ها با جنایات صهیونیست‌ها علیه مردم فلسطین

معماران غربی نسل‌کشی غزه!

■ آلمان دومین صادرکننده تسلیحات به اسرائیل

صفحه ۷

رئیس‌کل بانک مرکزی در حاشیه نشست دوجانبه رؤسای کل بانک‌های مرکزی ایران و روسیه خبر داد

امضای پیمان پولی

ایران و روسیه

صفحه ۳

گفت‌وگوی «وطن امروز» با حسین محمدی سیرت درباره رفتار جبهه انقلاب در انتخابات ریاست جمهوری

سیاست‌زدگی

صفحه ۵

نکته

پزشکیان خودش می‌داند

امیرعباس نوری؛ مسعود پزشکیان نهمین رئیس‌جمهوری اسلامی ایران شد.
بله! کمتر کسی فکرش را می‌کرد، البته به مرور و با روشن شدن صحنه رقابت، تا حدودی قابل پیش‌بینی بود که در صورت امشست‌با جبهه انقلاب، حتماً اتفاقات ۱۳۹۲ تکرار خواهد شد و دوقطبی کاذب این بار پزشکیان را راهی خیابان پاستور خواهد کرد. حالا پزشکیان منتخب مردم برای گرفتن سکان ریاست جمهوری اسلامی ایران است. یکی از مهم‌ترین سوالاتی که از روز گذشته مطرح شده این است: راهبردهای پزشکیان در سیاست داخلی و خارجی چیست؟

ذیل این سوال، می‌توان سوالات بیشتری هم مطرح کرد، با این حال می‌توان به این سوال کلی، پاسخ‌های کلی داد.

سید رای پزشکیان مشخص است. رای‌های ایدئولوژیک سهم کمی از سید پزشکیان داشته است. سید رای پزشکیان را عمدتاً دیدگاه‌های میانه‌رو و عملگرا تشکیل داده است. از همین رو می‌توان پیش‌بینی کرد او در تعیین راهبردها و استراتژی خود در سیاست داخلی و خارجی، میانه‌روی مبتنی بر واقع‌بینی را اتخاذ کند. بر همین اساس می‌توان حدس زد پزشکیان دست‌کم در یکی دو سال نخست ریاست‌جمهوری خود، از سیاست‌گذاری‌ها و اقدامات رادیکال و افراط‌واحد این ویژگی دوری خواهد کرد. ادبیات پزشکیان در دوره رقابت‌های انتخاباتی و همین‌طور اظهارات روز گذشته او در حرم مطهر امام خمینی(ره) نشان می‌دهد او نسبت به ماهیت سید رای خود واقف است. اما نکته دیگر درباره ترکیب کابینه او است، به نظر می‌رسد کابینه پزشکیان نیز منطبق بر رویکرد میانه‌رو وی ترسیم و انتخاب خواهد شد. پزشکیان در مناظره‌های انتخاباتی دائماً بر ضرورت ایجاد اجماع ملی در کشور تأکید می‌کرد. محمدجواد ظریف نیز هفته گذشته در یاسوج تصریح کرد کابینه پزشکیان یک کابینه ائتلافی متشکل از اصلاح‌طلب، اصولگرا و مستقل خواهد بود. این اظهارات نشان می‌دهد پزشکیان و اطرافیان وی نسبت به ضرورت دوری از تندروی واقف هستند و کابینه ائتخالی وی نیز متناسب با این واقعیات مربوط به سید رای وی چیده خواهد شد.

البته در کنار این موارد باید به واقعیاتی مانند ترکیب مجلس دوازدهم و نقش متعادل‌کننده آن در اتخاذ سیاست‌های دولت چهاردهم اشاره کرد. بر همین اساس به نظر می‌رسد دولت مسعود پزشکیان در سال‌های نخست رویکرد‌های متفاوت‌تری نسبت به دولت حسن روحانی اتخاذ خواهد کرد. پزشکیان می‌داند تندروی و نزدیک شدن به سیاست‌های روحانی در داخل و خارج برای دولت او چه هزینه‌هایی خواهد داشت.

وطن امروز

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

۱۸۹۸سال و ۲۸۷روز گذشت |

مشارکت ۴۹٫۸ درصدی مردم در انتخابات دوره چهاردهم ریاست جمهوری

مسعود پزشکیان با ۱۶۳۸۴۴۰۳ رأی پیروز شد

عکس کبر بوغی، ایران

صفحه ۲

انتخابات ۱۴۰۳ و فرآیند بزرگ جهانی جبهه انقلاب اسلامی

جامعه ایرانی در کشاکش ۲ نظم جهانی

گرفتار است و مادامی که با ابزارهای جهانی غربی، زندگی می‌کند، از باورهای اسلامی –ایرانی‌اش فاصله می‌گیرد، نه می‌تواند آن را رها کند و نه می‌تواند از این چشم‌پوشد.
۶- بگذاردید واضح‌تر پیش برویم، زن ایرانی، قرن‌ها حجاب و عفاف را امری فطری می‌دانست و چون امر فطری، جهانی است، از رعایت حجاب و عفاف، چندان احساس دشواری نمی‌کرد، بلکه برای آن، انواع پوشش‌های متنوع زنانه و مردانه غنی‌فانه و مطابق شریعت اسلامی را طراحی می‌کرد اما اکنون، اگرچه آن باور فطری در وجودش نهاده‌بنه است اما ابزار پوشش و سبک‌های پوشش جهانی است.انسان ایرانی معاصر، هر جایی که می‌نگرد، از واقعیت خیابان تافضای مجازی، با زنی روبه‌رو است که برخلاف سبک او، می‌پوشد و از سبک‌های پوشش جهانی تبعیت می‌کند. انسان ایرانی، مادامی که در سعادی، حافظ و فردوسی سیر می‌کند، با تنوعی از فرهنگ‌های بشری روبه‌رو است اما امروز در ارتباط‌گیری با جهان، مجبور به محدودیت استفاده از پیام‌رسان‌های داخلی است؛ براستی چرا انسان ایرانی، سهولت استفاده از پیام‌رسان‌های داخلی را رها می‌کند و حاضر می‌شود در اینستاگرام، تلگرام و دیگر پلتفرم‌های فیلترشده جهانی پرسه بزند؟ آیا جز این است که انسان ایرانی، می‌خواهد در شبکه‌ها و پلتفرم‌های جهانی حضور داشته باشد؟ براستی آیا واقعا درد نخیه مهاجر ایرانی، فقط اشتغال در داخل کشور است یا او، در ورای این مهاجرت و پذیرفتن خطرات و دشواری‌هایش، به دنبال ایفای نقش در فرآیند جهانی علم است و چون منشأ علم جهانی، غرب، اروپا و آمریکا است، به آنجا مهاجرت می‌کند؟

۱۶ سال اجرای توسعه سیاسی و اقتصادی غربی در ایران، به حاشیه‌پز رانده شده بودند، جمع شدند و در نفی وضع موجود، حادثه ۳ تیر ۱۳۸۴ رقم خورد. نخستین ظهور نیروهای به حاشیه رانده شده رقم خورده، از هواداران شهید آوینی منتقد توسعه تا عدالت‌خواهان منتقد سیاست‌های سرمایه‌داری دولت سازندگی تا نیروهای حزب‌اللهی به حاشیه رفته در جامعه مدنی سکولار دولت اصلاحات، همگی در این رای سلبی و نفی این وضعیت، سهمیم بودند. در اینجا بود که نیروهای‌های سیاسی منتقد وضع موجود، در نفی کارگزاران سازندگی و اصلاحات، ظهوری جدی یافتند. در این انتخابات، دوباره ایده‌های جهانی اسلامی – ایرانی – شیعی سسر برآورد. معرفی امام زمان(عج)، یعنی نیروی جهانی شیعی در سازمان ملل،

عدالت‌گستری اسلامی –ایرانی در سطح جهانی، طرح الگوی اسلامی –ایرانی پیشرفت در مقابل توسعه غربی و بسیاری امور دیگر، همگی بیانگر آن بود که انسان ایرانی، بار دیگر مسیر حرکت جمهوری اسلامی را به ریل انقلاب اسلامی برگردانده است؛ گویی می‌خواهد بر تضاد میان ایده‌های اسلامی –ایرانی – شیعی جهانی با ابزارهای جهانی، غلبه یابد و میان آنهاسنخیتی برقرار کند. با این حال ناگلی این تلاش، در ۴ سال دولت دهم، بتدریج آشکار شد. در دولت دهم، گویی سوخت موتور غلبه بر تضادهای میان ابزارهای جهانی غربی و آرمان‌های اسلامی – شیعی – ایرانی پایان یافت و ناگزیر، دوباره ابزارهای غیراسلامی – ایرانی – شیعی (بخوبنید ابزارهای غربی) برای بسط آرمان‌های اسلامی –ایرانی – شیعی به کار گرفته شدند. دوباره تضادها، سر برآورد. خلاصه آنکه در دولت دهم، الگوی اسلامی –ایرانی پیشرفت، تفاوتی با برنامه‌های توسعه غربی نداشت. بانکداری اسلامی، جز در بعضی عقود، تفاوتی با اقتصاد سرمایه‌داری نیافت. شهرسازی اسلامی، همان ایده شهر مدرن را پیگیری می‌کرد هنر اسلامی، حرفی متفاوت از حرف معاصر نداشت. هابرماس در دیدار از ایران، گفته بود من به ایران آدمم تا راه‌حل شما ایرانی‌ها برای حل بحران‌های جهانی را بشنوم اما شما حرف‌های خود ما غربی‌ها را تحویل من دادید. در گسست میان آرمان‌های اسلامی – شیعی – ایرانی و ابزارهای نامتناسب با آنها، ایده بازگشت به وضعیت قبل از ۱۳۸۴ در انتخابات ۱۳۹۲، به راحتی رای آورد،

۷- با ظهور دولت حسن روحانی، تلاش شد طرح سازگاری بسا ابزارهای جهانی غربی- و کوتاه آمدن از آرمان‌های انقلابی جهانی بار دیگر شکل بگیرد. ایده اصلی دولت‌های یازدهم و دوازدهم همین بود؛ سازگاری با جهان برای ایفای نقش در سطح جهانی غربی. با این حال دوباره آن تضادهای پنهان آشکار شد؛ تضادهایی که میان مداحان سنتی، هیات‌های سنتی، کارگران به حاشیه رانده شده نظم برابر سرمایه‌داری جهانی، علاقه‌مندان به تعلیم و تربیت اسلامی –ایرانی، وفاداران به شریعت اسلامی و شیعی و نظایر آنها با سازکارها و ابزارهای جهانی به وجود آمد. علوم انسانی اسلامی – ایرانی در مقابل علوم انسانی غربی، تحول آموزش‌وپرورش مطابق موازین اسلامی – ایرانی جایگزین سند توسعه پایدار ۲۰۲۰، به نظر تضادها شکل گرفت اما به همان دلایل پیشین، بار دیگر در سال ۱۴۰۰، رای سلبی حاشیه‌رفته‌ها از نظم جهانی غربی پیروز میدان شد. شعار تولید داخلی، رابطه با کشورهای همسو و همسایه، احیای ارزش‌های اسلامی – ایرانی – شیعی – و نظایر آنها بار دیگر در رای سلبی و نفی وضع موجود و البته با نظر به استفاده از تجربه‌های جهانی پیروز شد. در آن انتخابات نیز نیروی غیرغرب‌گرا و مدعی طرحی غیر از طرح جهان غربی، با رای سلب وضع موجود پیروز انتخابات شد.

ادامه در صفحه ۵

قصه‌گوی ایران

به بهانه یازدهمین سالگرد درگذشت استاد مهدی آذریدی، نویسنده نامدار حوزه کودک و نوجوان

صفحه ۸

حلول معرم، ماه عزای آل‌الله را به عموم شیعیان و آزادگان جهان تسلیت می‌گویم

یادداشت روز

جمهوریت

اهرم قدرت ایران

| علیمحمد هنرمند |

پرونده چهاردهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۵ تیر بسته شده؛ انتخاباتی که برآمده از موقعیتی آنی و غیرقابل پیش‌بینی یعنی شهادت رئیس‌جمهور خدمتگزار کشورمان بود و در یک بازه زمانی کوتاه برگزار شد. این انتخابات در فرامتن خود بیش از آنکه صرفاً یک نام را از دل صندوق‌های رای خارج سازد، بار دیگر تعیین‌کنندگی مشارکت‌جمهور برای انتخاب رئیس قوه‌مجریه را بر همگان هویدا ساخت. از این نظر افزایش ۱۰ درصدی مشارکت و بازگشت میزان مشارکت مردم به حدود ۵۰ درصد، حکایت از آن داشت که صندوق‌های رای کماکان مهم‌ترین و سازنده‌ترین شیوه‌مشروع برای ایجاد تغییر در کشور است، هرچند میزان فعلی مشارکت هنوز با ایده‌آل‌های نظام جمهوری اسلامی فاصله محسوسی دارد اما با گرم شدن فضای سیاسی کشور در روزهای اخیر، می‌توان امید به آن داشت که شیوه‌مطالبه‌گری نیز از نسخه تجویزی نیروهای ایرانی‌طلب خارج از کشور فاصله بگیرد. ضداثقال در این سال‌ها بارها و مثلن در ایران هراس ندارد؛ بیوندی که وجه کارکردی آن را می‌توان در انتخابات مشاهده کرد. از این رو همواره تقویت‌جمهوریت نظام را به‌مثابه باطل‌السحر نقشه‌های شوم خود دیده و از هیچ تلاشی برای تضعیف آن فروگذار نکرده است. تأکید دائم رهبر انقلاب بر حفظ مشارکت حداکثری در انتخابات را می‌توان یکی از اصول ثابت ایشان در بیش از ۳ دهه گذشته دانست، آنچنان‌که با کاهش مشارکت در دور نخست این انتخابات به ۴۰ درصد، ایشان در نخستین موضع‌گیری‌شان نسبت به مخاطرات این وضعیت هشدار دادند.

اولویت صندوق رای و پروسه مشارکت سیاسی‌جمهور بر نتیجه بیرون آمده از صندوق رای باعث شده مساله مشارکت تبدیل به یکی از اولویت‌های ثابت نظام اسلامی در ادوار مختلف شود؛ اولویتی که از یک سو مشروعیت نظام را تقویت می‌کند و از سوی دیگر با روشن نگه داشتن چراغ تحول‌خواهی، مانع رکود سیاسی کشور شده است. در این فضا اتفاق ثبت‌شده در ۱۵ تیر را پیش از هر چیز به عنوان یک فرصت باید مورد توجه قرار داد؛ فرصتی که بر کات آن را در گرم شدن فضای مباحثه سیاسی در میان آحاد مردم نیز می‌توان یافت. مشارکت در انتخابات را فراتر از یک فضیلت مدنی باید به چشم یک ابزار سازنده و آگاهی‌بخش سیاسی و اجتماعی نیز به حساب آورد. دشمنی با صندوق رای صرفاً دشمنی با مشروعیت سیاسی نظام نبوده و بسیاری از این دشمنی‌ها از قضا برای ممانعت از این وجه سازنده و آگاهی‌بخش انتخابات بوده است. جمهوری که ارتباطش با صندوق رای قطع شود، خودبه‌خود از میل فطری خویش به آگاهی و تأثیرگذاری نیز دوری جست‌ه و تبدیل به یک شهروند غیراجتماعی می‌شود؛ طبیعی است تضعیف جامعه‌ای که شهروندان آن از چنین تعهدی تهی شده‌اند به‌مراتب آسان‌تر خواهد بود. با این مقدمه فضای رقابتی و شور انتخاباتی شکل گرفته در هفته‌های اخیر را باید مقوم قدرت جمعیت ایران و شاهد مثالی از یکی از اهرم‌های امنیت ملی کشورمان دانست. کمین گسترده ضداثقال خارج‌نشین برای تحریم انتخابات و خیز برای بلاموضوع کردن صندوق رای در کشورمان یک بار دیگر با حضور مردم شکست خورد. شکست این کمپین نه صرفاً نقش بر آب شدن یک سناریو؛ که نویدبخش تقویت وطن‌دوستی در کشورمان است.

بااین تفاسیر مهم‌ترین نتایج انتخابات ۱۵تیر

از قرار ذیل است:

۱- بار دیگر نشان داد در سخت‌ترین شرایط سیاسی و اقتصادی نیز جمعیت وفاداران به صندوق رای به قدری است که نتوان نسبت به

از بین رفتن آن طمع کرد.

۲- صندوق رای و مشارکت در محدوده قانون موثرترین بستر برای ایجاد تغییر در شرایط جاری است. آنچنان‌که در دهه‌های گذشته عمدتاً نتایج انتخابات باعث شده روسای جمهوری با بیشترین اختلاف مثنی سیاسی و بدون هزینه جاننشین بکدیگر شوند.

۳- عنصر امید در جامعه ایران زنده است و مردم کشورمان برخلاف آنچه ضداثقال تکرار می‌کند لاسمه اجتماع خود را از دست نداده و نسبت به سرنوشت همنوع خود بی‌اعتنا نیستند.

۴- ثبات سیاسی کشور به گونه‌ای است که حتی در فقدان رئیس‌دولت نیز جامعه وضعیت اضطراری و ناسامان را تجربه نمی‌کند.

۵- نظام امانتدار رای مردم است، چنانکه در ادوار مختلف نیز این اتفاق افتاده که گزینهای که بیشترین فاصله سیاسی را با دولت مستقر داشته، از دل انتخاباتی بیرون آمده که همان دولت مجری آن بوده است.